

Dyssegaards- * Kirken

Nummer 4 - 10. November 1950 - 15. Årgang

Dyssegaardskirken

i Dyssegaardsskolen, Dyssegaardsvej 26

Højmesse hver Søndag Kl. 10.
(Prædikantliste i Aviserne).

Bibellæsning i Præstegaarden.

Den anden og fjerde Mandag i hver Maaned
(i Vinterhalvaaret) Kl. 20. Alle er velkomne.

Frivilligt Drengeforbund.

Formand: Pastor Jacobsen.
Leder: Klokke Rudolf Hansen.
(Program tilstilles Medlemmerne).

Søndagsskole hver Søndag Kl. 13

i Dyssegaardskirken. Forstander: Skolebetjent
Schmidt.

Møder for gamle

hos Fru Hansen, Sønderdalen 34, den første
Tirsdag Eftermiddag i hver Maaned i Vinter-
halvaaret.

Adresser:

Sognepræst Hans Thyge Jacobsen,
Dyssebakken 8. Telf. GE 2364. Træffes bedst Kl.
18—19 (Tirsdag ikke).

Residerende Kapellan Max W. Olsen.
Kongelysvej 5 B. 1. tv. Telf. GE 3673. Træffes
bedst Kl. 12—13. (Fredag ikke).

Klokke Rudolf Hansen,
Ellemosevej 115, Telf. GE 2875. Træffes hver Dag
(undt. Torsdag) Kl. 10—13, Fredag tillige Kl. 18—19.

Organist Paul Hamburger;
Jægerbakken 7, Telf. OR 5227.

Menighedsraadets Formand:
Overretssagfører Hans Bredmose,
Fragariavej 9. Telf. HE 4854.

Menighedspsygl. Frk. E. Rønnenkamp Holst,
Bøgevej 36, 1. Telf. HE 6719. Træffes Kl. 13—15.

TONEN FRA HIMLEN

»Dybt hælder året i sin gang —«. Snart er også dette år til ende, og vi gør dets resultat op. Hvad bragte det os? Det bliver vel forskelligt; nogle så deres planer og ønsker gå i opfyldelse, andre oplevede sorger og skuffelser. Hvad de ydre forhold angår, fik året et meget broget præg, og om det skal betegnes som »godt« eller »mindre godt«, vil nok afhænge af hver enkelts personlige indstilling. —

Hvordan årets forløb nu end blev, så bragte det os i det mindste også »Tonen fra himlen«, Guds gamle evangelium, der er uforanderligt gennem de skiftende tider. Årene iler, slægt følger efter slægt, smag, mode, interesser o. s. v. skifter i det uendelige, men *evangeliet* er altid det samme: et budskab om Guds miskundhed, der ikke rokkes, som også rækkes mod os i ordet *om* og *af* Jesus Kristus, vor Herre.

Det møder os som et budskab om fred for vore urolige hjerter. Thi julen forkynder om Jesu fødsel, at ved ham kom fred til jord, ikke fred for kævl, kamp og strid men »Himmels fred med Guds ord«, Guds eget tilsagn om, at vi, netop vi med vore skrøbeligheder, vore fald, med hele vort væsens urenhed, må være vor himmelske faders børn. Han kommer os i hu; »han ved, hvortil vi trænge, *vor Frelser blev Guds søn!*« —

Og det møder os som et budskab om håb. Thi påskefesten minder os om, at vi er genfødte til et levende håb ved Jesu Kristi opstandelse fra de døde. Der er en udgang af forkrænkelse; dens jernhårde lov er brudt. For »han opstod, som blegnet lå«. Som den levende frelser kommer han os i møde og tilsiger os: »Jeg lever, og I skal leve« (Johs. 14, 19). Hvilket sejrfuldt evangelium for os alle, som ser »med gru vort

timeglas udrundet» og ikke kan lære den svære lektie »at sige verden ret farvel«!

Og det møder os endelig som et budskab om livsudfoldelse. Det er ikke en fjern og ukendt Gud, som fra mørket taler til os. Han vil være os nær, og vi skal leve i samfund med, i livsforbindelse med ham. Med pinsens glød vil han oplyse og opvarme vore hjerter, så vi her i denne tilværelse må være levende medlemmer af hans menighed, den han har givet løfte om sin velsignelse alle dage, så længe verden står. Og hvad han således har begyndt med os, vil han selv fortsætte og fuldføre og bringe til sejr. »Ser, hvor stor en kærlighed Faderen har givet os, at vi skulle kaldes Guds børn!« (1. Johs. 3, 1).

Midt i en mørk og uhyre vanskelig tid lyder evangeliet til os. »Aldrig forstummer tonen fra himlen!« Det er vor trøst og vor glæde. Og af taknemmelige hjerter siger vi: »Gud være lovet for sit glædelige budskab«.

Max W. Olsen.

Rettelse

Folkefesten til fordel for Dyssegårdskirkens byggefond og menighedsarbejdet gav som overskud: 2706 kroner. Red.

Foreningen

DYSSEGAARDSKIRKENS OPFØRELSE

har med tak modtaget følgende beløb: 1) Kontant gave fra hr. Jensen, Godhavnsvej 17, 10 kr. 2) tomt kirkesparebøsse ved fru fabrikant Müller, Bispebjerg Parkallé 41, 25 kr.

Ialt 35 kr.

Red.

Juleindsamling

Når dette blad er omdelt til sognets beboere, er der kun få uger til, at Dyssegård sogns menighedspleje med justitsministeriets tilladelse beder vort sogns beboere om en god gave til brug ved den forestående juleuddeling. Også her i sognet bor en del gamle, svagelige, enlige og nødstedte. Dem vil vor menighedspleje gerne række en hjælpende hånd ind under jul.

Men en sådan hjælp er ikke gratis!

Derfor må vi alle anstrenge os, for at menighedsplejens kasse kan blive fyldt inden juleuddelingen skal foretages. Tag derfor vel imod listebæreren, som ringer på ved Deres dør, og tegn Dem for et bidrag!

Som hvert år savner vi også denne gang listebærere. Enhver, som for det smukke formåls skyld måtte have lyst til at gå en vej igennem med en liste, bedes snarest henvende sig til sognepræsten eller på kirkekontoret (Adresser: Se forsiden).

Dyssegård Menighedspleje.

Den store Fællesglæde

Den store glæde er en folkeglæde, altså en fællesglæde, der ikke kan nydes, end sige da vokse, blomstre og modnes som noget, vi kalder vort eget og holder som vort eget; thi ligesom engelen sagde til hyrderne: »Se, jeg forkynder eder en stor glæde, som skal være for hele folket«, således er det også kun ved den fælles tro på Guds barnet i Bethlehem og ved kærligheden til ham og hans himmelske Fader, at vi kan indvies, genfødes og oplives til himmeriges glæge.

Ja, himmeriges glæde, det er alt, hvad jordens egenkærlige glæde ikke er; den er let, den er lys, den er frugtbar; thi der er ingen glæde ved løgn eller ved uret eller ved næstens ulykke; men der er glæde ved sandheden, ved Guds nåde og fælles lykke og velsignelse, som mellem os kan og skal vokse og udbredes, idet vi siger til hverandre: Glæd eder med os! Thi vor tabte skat og vor medskabte herlighed, som vi har tabt og mistet, den har vi fundet igen hos den også til vor frelse og glæde enbårne genløser, Davidssønnen, på hvem det er os tilladt at kaste al sorgen, hjertesorgen, den tunge, den mørke, den vinterkolde, den dræbende; thi han er kommen for det samme, for at borttage vore synder, at bære vore sygdomme og tænde påny det Guds herlighedens håb, der var så udslukt på jorden, at det kun ved Guds eget åndepust igen kunne komme til at lyse. Derfor siger vor Herre Jesus Kristus med rette: »Mit åg er godt og min byrde er let« (Mt. 11, 30). Thi da kun en sådan kærlighedens byrde kan bæres med glæde, så kan hans sendebud sige med rette: »Glæder eder i Herren altid, atter siger jeg: Glæder eder! Herren er nær!«

N. F. S. Grundtvig.

Derfra skal han komme for at dømme —

Alt, hvad Jesus forudsagde, er gået i opfyldelse. Kun dette ene mangler. Lad verdens vise ryste på hovedet og sorgløst leve løs, som om der ingen regnskabsdag stod for hånden. Det har de gjort lige siden apostelen Peters dage. Der har dog også altid været en flok, som ville stride for at leve livet ud fra evighedens synspunkt i forvisning om, at *den sidste dag på jorden bliver Kristi dag*. HAN får det sidste ord. Det prægede den første menighed i en grad, som slet ikke kendes i vore dage. Det skal ikke bruges som skræmmebilleder, der får mennesker til at leve et virkelighedsfjernt liv. Ej heller skal det få os til at tælle sammen og regne ud, hvornår han kommer. Det ved vi ikke noget om. Han kommer som lynet fra himmelen, som tyven om natten. Forvarslers findes der. Og der er mange, der synes, at vi i vore dage

ser dem i stadig mere utvetydige skikkelser. Det er en forfærdende tanke, at dommen falder en dag over hver eneste, som har ment, at det var så rystende ligegyldigt alt dette med denne Jesus; dommen falder over hver eneste, som har spottet og hånet, hver eneste, som har sat sine kloge tanker til højborgs og derfor flot har kasseret disse gammeldags anskuelser. — — *Dommen falder.* — Men det er også en rig tanke, at der kommer en dag, da endelig alting bliver sat på plads; da skal hver eneste, som har bevaret troen, møde ham som frelser og ej som dommer. — Det maner til at være *rejseklar*, til at have lyset brændende, til at gå ham i møde som de, der glæder sig, fordi det er forløsningen, der stunder til.

Stiftsprovst Kai Jensen.

Gud kan ikke

For nogen tid siden fik jeg brev fra en af mine venner, som bl. a. skrev til mig: »Men hvad troen på helvede og den evige fortabelse angår, så har jeg for længe siden kastet den over bord. For når Gud er kærlighed, kan han da umuligt kaste et eneste menneske i helvede, hvor ondt dette menneske så end har været.«

Jeg svarede tilbage, at det var jo en meget let, men vist svært farlig måde at komme uden om alt det, som ikke smagte eller passede vor naturlige forstand. Og det måtte også blive en temmelig underlig Gud, som vi sådan selv danner os, og som ikke må have sagt os ikke må gøre andet, end hvad der passer os hver især.

Men måske du, kære læser, er af samme anskuelse som den nævnte brevsriver? I så fald vel jeg gerne prøve på at hjælpe dig til rette overfor dette dybe og alvorlige spørgsmål. Tro ikke, at jeg går til det med let og overfladisk sind — det håber jeg heller ikke, du gør; thi i sandhed — er der noget, som fortjener en dyb og alvorlig overvejelse, så er det dette spørgsmål om den evige fortabelse.

Men lad os også huske, at her kan det sandelig ikke nytte at ville glat væk lade sig bestemme af mængdens skral eller af en eller anden avisredaktørs mening. Nej, her gælder det at gå til overvejelserne med et lydigt og ærligt sind og så huske på, at det er dog Gud selv, som har det sidste ord, og det, som han siger i sit ord, det vil blive ved at stå der, og det vil stå fast, når alle de mange skrivere og skralere forlængst er forstummet.

Og spørger vi så, hvad Guds ord siger om den sag, så står det fast, at lige så vist som Jesus kalder nogle ind til sin Herres glæde og siger, at de skal gå ind til evigt liv, lige så vist siger

han til andre, at de skal gå bort »til evig straf, til den evige ild, som er beredt djævelen og hans engle.« Matth. 25, 41-46.

Men når dette Guds ord står fast, og vi småfolk nok må lade det stå, så rejser sig dette spørgsmål: Hvordan kan Gud magte at gøre dette?

Men da svarer Guds ord: Det kan Gud netop heller ikke magte at gøre! Atter og atter vidnes der: »Gud vil ikke nogen synders død; men at han skal omvende sig og leve.« Og for at det ikke skal gå noget eneste menneske galt, hvor ondt det så end har været, så lyder jo evangeliet således: »Således elskede Gud verden, at han gav sin søn, den enbårne, for at hver den, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have et evigt liv.« Joh. 3, 16.

Se, her står det jo klart? »hver den som tror«, hver eneste en! Hvad skal vi så sige? O, lad os ikke tale om, hvad Gud kan gøre, så længe vi har den mægtige, levende prædiken om alvoren i Guds frelsetilbud, Jesu Kristi blodige kors, stående midt iblandt os. Se, der hænger han, Guds frelses gave, Guds kærlighedsoffer, for at ingen skal fortabes! Men vil nogen ikke tro på denne kærlighed, hvem redder da din sjæl?

Lukker du op for Jesus nu, her i tiden, så lukker han sit paradys op for dig, når din tid er omme; men lukker du til for Guds nådes tilbud i Jesus, ja, da lukker han dig ikke ude fra sin himmel; men du lukker dig selv ude ved din vantro, og da er du sikkert helvedes bytte. Gud fri dig i nåde derfra!

A. Fibiger.

* *

Hvor går De hen?

Der kom en dag en mand til pastor Rudolf Frimodt for at takke for sin søns begravelse. Sønnen havde været en alvorlig, troende mand, der havde kæmpet en hård kamp, men havde sejret og fået en velsignet bortgang, så det blev helt frejdigt og trøsterigt ved hans bære. Faderen derimod var helt vantro og førte et ugudeligt levned. Da han havde takket Frimodt og ville til at gå, siger Frimodt: »Ja, Deres søn gik til himmelen, med hvor går De hen?« Ja, manden gik, men de ord: »Hvor går De hen?« gik ikke ud af hans sjæl. Han satte sig på sønnens grav, og der fik synderhertet luft i angerens bitre tårestrøm. Fra den dag af gik han ikke mere Johanneskirken forbi, og det var en glæde ved hans bære at kunne udtale det håb, at han var gået samme sted hen som sønnen.

C. J. Holt.

SØNDAGSSKOLEN!

Hver søndag kl. 13: Dyssegårdskirken — Alle børn er velkommen!

Det lille Evangelium

Al kristendommens rigdom samler sig i det ene ord i Joh. 3, 16 som i et spejlbillede. Thi kan vi tænke os det utænkelige, at alle bibler med eet forsvandt fra jorden, — og fandt menneskene blot det ene ord et sted, det var alene nok til at lære slægten, hvad de kunne leve og dø på. — Gud elskede verden, — det er årsagen til det altsammen. Sådant har han elsket, dér har du målestokken for Guds kærlighed; den kan måles efter gavens værd, og gaven var hans søn. Verden har han elsket, verden, det er dem alle sammen, du er også med. Den enbårne var det, han gav, dér ser du offeret i hans kærlighed, så meget kostede vi ham.

Hver den, som tror på ham, skal have et evigt liv; det er betingelsen at betro sig til ham, — sig, kan vi andet? — Da når vi den hensigt, Gud havde dermed: at få del i hans evighedslev.

Men ellers fortabes vi; det er skyggen i maleriet, det er den mørke baggrund, den er også med i »det lille evangelium« — fortabelsens mulighed. — Men det var aldrig Guds mening med nogen; han sendte ham, for at vi ikke skulle fortabes.

Olfert Ricard.

Gudstjenester og Møder

November

- Søndag den 12. kl. 10: Højmesse.
Pastor *Zwicky*, Trinitatiskirken.
Torsdag den 23. kl. 20: Bibeltime. Østre kreds hos hr. Appel-Lustrup, Ewaldsbakken 28. Vestre kreds hos hr. Olsen, Søndergårdsvej 38 (Rom. 14).

December

- Tirsdag den 5. kl. 20: Kvindekredsmøde hos bymissionær Chr. Jensen, Christiansmindevej 6, stuen.
Torsdag den 7. kl. 20: Offentligt møde hos hr. Frøkjær-Jensen, Lyngbyvej 298.
Taler: Pastor Lønborg-Jensen.

Januar 1951

- Tirsdag den 9. kl. 20: Kvindekredsmøde hos fru Roer, Emdrup Kærvej 14.
Torsdag den 11. kl. 20: D.M.S.-møde hos hr. Frøkjær-Jensen, Lyngbyvej 298.
Torsdag den 18. kl. 20: Bibeltime. Østre kreds hos fru Drabitzius, Baldrianvej 6. Vestre kreds hos hr. Woller, Sønderbakken 29 (Rom. 15).

Februar 1951

- Torsdag den 1. kl. 20: Offentligt møde hos hr. Frøkjær-Jensen, Lyngbyvej 298.
Taler: Bymissionær Hartvig.
Tirsdag den 13. kl. 20: Kvindekredsmøde hos fru Tange, Vangedevej 209.
Torsdag den 15. kl. 20: Fælles bibelkreds hos hr. Olsen, Søndergårdsvej 38. (Rom. 16).

KIRKEUGE I DYSSEGÅRDSKIRKEN

Onsdag den 15. kl. 20: 1. reservekirurg, dr. med. A. LANGVAD. Kordegn Møllgård synger.

Torsdag den 16. kl. 20: Sognepræst FRØKJÆR-JENSEN, Tikøb. K.F.U.M.-sangerne synger.

Fredag den 17. kl. 20: Landstingsmand P.A. POULSEN, Bethesdas sangkor medvirker

Søndag den 19. kl. 20: Højskoleforstander, cand. mag. FRITS LARSEN, Hillerød, „Luthersk Missionsforenings“ sang- og strengekor medvirker.

Ansvarshavende Redaktør: Pastor *Max W. Olsen*.
Teller, Hellerup.